

F. Mourier-Petersen: Jeg troer, at man altid med en vis Varsomhed skal gaee til at gjøre Forandringer i bestaaende Forhold, men navnlig troer jeg, at det gjælder, hvor saadanne for kort Tid siden ere blevne ordnede ved Lov. Det er nu ikke meget over 10 Aar siden, at der med Hensyn til disse udkom Loven af 10de Mai 1854. Alene af den Grund bør man altsaa med en vis Varsomhed stride til at gjøre Forandringer i den gjældende Lyndelov, men man bør det saa meget mere, som jeg nærer den Overbeviisning, at der ikke findes stor Trang til en Forandring som den nærværende. Det er idetmindste min Opfattelse af dette Forhold, at en Trang til Forandring i den Retning, som af den ærede Forslagsstiller er tilsiglet, ikke er tilstede. Jeg kan altsaa ikke Andet end udtale mig imod det nærværende Lovforslag, og ikke ønske dets videre Fremme; men Grunden dertil er paa ingen Maade, fordi jeg troer, at den Forandring, som her tilsigtes af den ærede Forslagsstiller, vil være stridende mod Husbondens Interesse, men fordi jeg troer, at den, som fornemmelig vil lide ved en Forandring som den foreslaaede, er det gode Lynde, og jeg formener, at det gode Lynde har fuldkomment ligesaa meget Krav paa, at vi varetage dets Interesse, som det daarlige Lynde, for hvis Skyld det jo formentlig er, at dette Lovforslag er fremkommet.

Madsen: Da jeg er blandt de Medlemmer, som sidst talte for dette Lovforslag, er det maaskee nødvendigt, at jeg klarer min nuværende Stilling til det. Jeg har holdt paa en Forandring i Lyndeloven nærmest af den Grund, at Studsmaalsbogen har en stor Betydning i Henseende til Spørgsmaalet om, hvor Lyndet er forsørgelsesberettiget; men ved nærmere at overveie dette er jeg kommen til den Overbeviisning, at en Bog som den, hvorom her var Tale sidst, nemlig en Kjendingsbog ikke godt kan indføres med større Betydning i den omtalte Henseende, end det efter den bestaaende Ordning er Tilfældet, og da jeg forøvrigt med Hensyn til det foreliggende Lovforslag ikke lægger stor Vægt paa at gjøre nogen Forandring i Henseende til Husbondens Ret til at skrive Studsmaal i Lyndebogen, føler

jeg mig opfordret til at slutte mig til den første ærede Taler. Jeg maa altsaa ogsaa være af den Mening, at det vil være rettest denne Gang at stemme imod det foreliggende Forslag.

Varfod: Jeg beder det høie Thing undskyldte, at jeg endnu et Dieblis opholder det. Den ærede Rigsdagsmand for Ebeltoft (F. Mourier-Petersen) fremhævede, at det var en ny Lov, hvori man nu vilde gjøre Ændringer, og en ny Lov, der var vedtaget efter en omhyggelig Behandling. Jeg troede ikke, at jeg skulde have behovet atter denne Gang at gjøre opmærksom paa, at da denne nye Lov, Lyndeloven af 10de Mai 1854, første Gang var til Behandling i Rigsdagen, nemlig i 1852 i Landstinget, førtes der med Varme og Digtighed en almindelig Kamp om de her omhandlede Bestemmelser, og jeg har ingen Tvivl om, at dersom Lovforslaget dengang var kommet til Afgjørelse, vilde man ikke have fundet Lyndebogen eller rettere Studsmaalsbogen deri, som den nu findes i Loven af 10de Mai 1854. Rigsdagen blev imidlertid opløst, naturligtvis af heelt andre Grunde, og da Sagen kom for i den næste Rigsdagssamling, i 1853, var Stemningen i Landstinget noget anderledes, men dog saaledes, at flere kraftige Stemmer med Varme vedbleve at hæve sig mod disse Studsmaalsbøger og deres nærværende Betydning. Dernæst kom Sagen ind her i Folkethinget; men det ærede Medlem tager svarlig Feil, naar han mener, at den nød en omhyggelig Behandling; dertil var der ikke Tid. Dersom det ærede Medlem vil eftersee Rigsdags-tidenden, vil han finde, at Tilfældet var, hvad der under Forhandlingerne gjentagende blev sagt, at den blev „stormet“ igjennem Thinget, og at man gif ind paa den, saaledes som den var, fordi man fandt, at den i det Hele taget var en god Lov, om den endog kunde have sine Feil, og fordi man hellere vilde have den med disse Feil end aldeles undvære den eller udsætte dens Vedtagelse endnu et Aar. Det ærede Medlem vil da ogsaa finde, at et af de Punkter, som man allerede dengang særlig fra flere Sider og med stor Varme udtalte sig imod, var disse Studsmaalsbøger. Det blev altsaa, inden Loven blev vedtaget, indseet af